

All of the model's specifications indicate a negative impact of socio-economic inequality on economic growth post-Soviet countries. According to the estimates and tests conducted a model with fixed effects was chosen for analysis. The relationship between socioeconomic inequality and economic growth was confirmed: the income decile share ratio and the income inequality Gini coefficient are statistically significant at 1%, the quintile coefficient – by 10%. Based on similar studies, it is possible to accept the conclusion that the negative impact due to the imperfections of the financial market, as well as due to the fact that a significant proportion of the population that receives relatively small revenue is not able to invest in physical and human capital, which leads to a drop in level of production. A low degree of inequality does not necessarily mean a uniformly high level of income, but, conversely, may result from a low level of income.

The constructed models were used to estimate the forecast values of GDP and the changes in economic growth due to changes in the dynamics of inequality, i.e. the cumulative contribution of inequality coefficients to the rates of economic growth. The obtained results show that the reduction of inequality, though not significantly, will positively affect the economic growth of all the countries under consideration.

When studying the dependence of the inequality indicators on economic growth, the reverse effect was also revealed. However, this conclusion may have such an explanation: economic growth at the initial stage, as the model showed, will lead to an increase in welfare in the society, an increase in the general level of income, which will lead to an increase in the income of the lowest-paid groups. However, in the future it is possible to fulfill the hypothesis of Kuznets, and in the long run, economic growth will begin to lead to an increase in income inequality.

The weakest inequality in income distribution is observed in Kyrgyzstan and Ukraine. Also, it should be noted that the indicator for Kyrgyzstan shows the permissibility of increasing inequality without threatening economic growth. The biggest differentiation is observed in Russia, which means the need to take measures to reduce inequality in income distribution. In Belarus, this figure is slightly higher than the group average, which means that at the moment no measures are required.

References:

1. Kaldor N. Alternative Theories of Distribution / N. Kaldor // Rev. Of Econ. Stud. – 1956. – Vol. 23, №2. – P. – 83–100.
2. Barro R. J. Inequality and Growth in a Panel of Countries / R. J. Barro // J. of Econ. Growth. – 2000. – Vol. 5, №1. – P. – 5–32.
3. Figini P. Inequality and Growth revisited / P. Figini // Trinity College Economic Papers. – 1999. – Vol. 2.
4. Mundlak Y. Empirical Production Functions Free of Management Bias / Y Mundlak // Journal of Farm Economics. – 1961. – № 43. – P. 44 – 56.

Архипенко І.В., Огоновська Г.І.
Студентки 4 року навчання, НаУКМА

РОЗВИТОК «ЗЕЛЕНИХ» ФІНАНСІВ ЯК ВИМОГА ГЛОБАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Концепція «зеленої економіки» сформувалася в економічній науці нещодавно - в останні два десятиліття. Основний постулат «зеленої економіки» полягає у тому, що

економічна діяльність розглядається не поза межами навколишнього природного середовища, а як його невід'ємна частина, внаслідок чого відкривається можливість формування корисної цінності товарів та послуг у органічній єдності із станом довкілля, безпекою навколишнього середовища як для окремої людини, так і для суспільства в цілому

Сутність, історія розвитку, особливості формування моделі „зеленої” економіки у різних країнах світу вивчали: Девід Пірс, Аніл Марканді, Едвард Барбьє, Моллі Скотт Като, Мішель Коммон, Сігрід Стагл, Робін Ахнел, Мірам Кеннет, Індже Ропке, Баір Гомбоев, Ержені Зомонова, Сергій Бобильов, Володимир Захаров, Надія Пахомова, Кнут Ріхтер, Григорій Малишков, Борис Буркинський, Валерій Геєць.

Дослідженнями теоретичних та практичних аспектів концепції зеленої економіки займалися такі науковці як М. Борушак, Б.В. Буркинський, Т.П. Галушкіна, П.В. Жук, В.С. Семенов, Д.М. Стеченко, В.Є. Реутов, С.К. Харічков та ін.

Теоретичні основи «зеленої» економіки та сталого розвитку. Сьогодні уряди багатьох розвинутих країн вже мають окремі стратегії зеленого зростання економіки, що містять основні цілі, завдання та конкретні інструменти реалізації.

Концепція сталого розвитку суспільства на початку ХХІ століття фактично стала ключовим орієнтиром державної політики провідних країн світу. Накопичення негативних наслідків активної промислової експлуатації природного потенціалу, забруднення довкілля, усвідомлення вичерпності ресурсів призвели до пошуку нової парадигми суспільного розвитку. Ідея сталого розвитку охоплює всі сторони суспільного життя, у тому числі й фінансову сферу. Розвиток фінансів, з одного боку, має підпорядковуватися загальному вектору суспільного поступу, а з іншого, – фінанси здатні виступити ефективним інструментом досягнення сталого розвитку.

Сталий розвиток охоплює всі сторони і сфери життєдіяльності суспільства, є фактично універсальним у цій всеохоплюваності. Недаремно, сьогодні і у вітчизняних, і в зарубіжних дослідженнях говорять про сталий розвиток державних фінансів, сталий розвиток регіону, управлінські і політичні аспекти сталого розвитку, сталий розвиток окремих галузей економіки і так далі.

Стан та динаміка розвитку «зелених» технологій у фінансових відносинах в Україні та світі. Значна частина загальновідомих визначень ув'язує «зелену» економіку з соціальною справедливістю, зниженням негативного впливу на навколишнє природне середовище та підвищенням ефективності використання природних ресурсів. Найбільш відомою є позиція, сформульована в офіційних документах ЮНЕП, де зазначається: «зеленою» є така економіка, яка призводить до підвищення добробуту людей та зміцнення соціальної справедливості при одночасному істотному зниженні ризиків для навколишнього середовища та дефіциту екологічних ресурсів. При цьому наголошується на низьковуглецевому розвитку та ефективному використанні природних ресурсів з урахуванням наявних соціальних факторів.

Завдяки фінансам, внаслідок розподілу вартості ВВП, відбувається формування фінансових ресурсів у всіх суб'єктів - фізичних осіб, юридичних осіб і держави, а уряд здатний і прямо, і опосередковано впливати на зміну пропорцій розміщення фінансових ресурсів між різними суб'єктами, змінювати напрями їх використання, впливати на інтереси та економічну поведінку, підпорядковуючи її цілям сталого розвитку.

Найбільш повно роль урядових фінансів у сталому розвитку може проявитися у їх здатності гармонізувати різні сторони суспільного життя, тому що це завдання найкраще відповідає природі фінансів. Вони є інструментом розподілу вартості створеного продукту. У ході перерозподілу ВВП уряд здатний гармонізувати і узгодити різні сторони розвитку шляхом визначення відповідних пропорцій розміщення ресурсів між державним і приватним сектором, встановлення структури бюджетних видатків, фінансування пріоритетних напрямів розвитку суспільства.

Удосконалення механізм стимулювання розвитку «зелених» фінансових відносин.
Мета «зеленої» економіки - формування дієвого середовища для економічного і соціального прогресу, що базується на мінімізації негативного впливу на довкілля та ефективному використанні природних ресурсів при збереженні гідного рівня життя населення.

«Зелена» економіка формується з урахуванням певної системи принципів, які також трактуються порізно дослідниками, міжнародними організаціями й національними документами.

Отже, «зелена» економіка є засобом забезпечення сталого розвитку, а її формування передбачає перегляд стандартів життя суспільства з метою збереження природного середовища, підвищення ефективності використання ресурсів, розвитку екологоорієнтованої діяльності та структурної перебудови економіки в бік збільшення частки «зелених» секторів та скорочення «коричневих».

Впровадження принципів та окремих складових зеленої економіки в Україні передбачено низкою законодавчих актів та національних програмних документів економічної і соціальної політики. Головним чином вони стосуються реалізації політики енергоефективності та природоохоронної політики.

Україна зможе досягти встановлених пріоритетів сталого розвитку лише за умови комплексного підходу до впровадження «зеленого» курсу. При цьому стратегічною метою економічних перетворень є зміна моделей споживання і виробництва в контексті реалізації екологічної політики. Цьому сприятиме і прийняття десятирічної рамкової програми з раціональних моделей споживання і виробництва.

З урахуванням вищезазначеного, можна зробити висновок, що практична реалізація концепції зеленої економіки передбачає: наявність ефективно діючого законодавства в десяти ключових секторах економіки; необхідність збільшення інвестицій в «зелену» інфраструктуру; впровадження аспектів сталого виробництва і споживання; підтримку досліджень та інновацій; розробку та поширення екологічно чистих технологій.

Список використаних джерел:

1. Галушкіна Т. «Зелений» вектор розвитку економіки України / Т. Галушкіна // Економіст. – 2011. – № 11. – С. 4–7.
2. Потапенко В.Г. «Зелена» економіка в системі стратегічних пріоритетів безпечного розвитку України. Електронний ресурс: <http://soskin.info/ea/2012/34/20125.html>.
3. Стан і перспективи розвитку зеленої економіки та зеленого бізнесу в Україні. Аналітична доповідь. - Електронний ресурс. - Режим доступу: http://www.cci.donbass.com/images/stories/file/Static/ecology/Otchet_zelenyj_biz.doc
4. Global Green New Deal Policy Brief. – Geneva :UNEP, Economics and Trade Branch, International Environment House, 2009. – 16 р.
5. Report of the United Nations Conference on Environment and Development (Rio de Janeiro, 3 – 14 June 1992) [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.un.org/documents/ga/conf151>

/aconf15126-4.htm

6. The Green Economy Pocketbook: The case for action / The Green Economy Coalition. – London, 2010. – P. 54.

7. Towards Green Growth. May 2011 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.oecd.org/greengrowth/48224539.pdf>.

8. UNEP (2010). The Green Economy Initiative. Электронный ресурс. - Режим доступа: <http://www.unep.org/greeneconomy/>, accessed 2010-07-06 5. «Зеленая» экономика. - Электронный ресурс. – Режим доступа:http://minpriroda.by/ru/actual/new_url_2095511547.

Bokova S.Y.

Senior lecturer at the Department of analytical economics and econometrics, Belarusian State University

PRICE STABILITY AS THE TARGET OF MONETARY POLICY

The focus is on the price stability objective within the framework of the single monetary policy strategy. Price stability is defined by two conditions: an absence of long-term price-level uncertainty, and an expected inflation rate of zero. Problems involved in measuring price increases definitely mean that a slightly positive expected inflation rate is deemed to satisfy this condition, as long as it is more or less constant. Some economist suggests: settle for fulfilment of the second condition and ignore the first condition. Price stability is therefore defined as a situation where expected changes in the average level of price are small sufficient and gradual sufficient that government do not materially enter business and household financial decisions.

The second condition and its modification condition are justified by the institutional approach that stresses the vulnerability of central banks in market economy. It is now expressed in the form of the expectations snare hypothesis to explain inflation dynamics. If economic agents expect a high inflation rate, they take protecting actions and the monetary governance are encountered the following alternatives:

1. They can validate the expectations by increasing growth of money, which allows them to avoid a recession, but at the cost of higher inflation. [LSEP]

2. They can abstain from increasing growth of money, thus avoiding higher inflation, but inducing recession. [LSEP]

If the central bank is to avoid this snare and ensure monetary stability, it must make it clear that the first scenario must be ruled out. This is more possible if the central bank is independent from the government. But regardless of the central bank's status, everything depends on its strategy. Quick and decisive actions in response to a substantial change in price-level expectations, meaning both inflation and deflation expectations, prevents the triggering of chain reactions that can quickly spin out of control. For these actions, continuous monitoring is necessary.

The first condition indicates that long-term price-level developments should be stability. There are many advantages to long-term price stability. It reduces calculation and costs, it strengthens the role that prices play in the allocation of resources and it eliminates the imperfections of a tax system. Any uncertainty in this area makes decision making more difficult. In this case, money does not perform a function - a measure of value, since risk